

čimveč novih odjemalcev

našega velepotrebnega lista. Mi bodoemo i zanaprej prinašali gospodarsko potrebne stvari, politično merodajne dogodke, zanimive domače in tudi novice, leposlovne spise; — vedno pa bode „Stajerc“

nevstrašljivi bojevnik

za naše pravice.

Naročujte se tedaj, razširjajte list!

„Stajerc“

izhaja vsak teden na najmanje 8 velikih straneh in košta za Avstrijo za celo leto 3 K, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko (v zaprti kuverti) 4 K 50 h za celo leto; za Nemčijo 5 K za celo leto; za Ameriko 6 K za celo leto; za drugo inozemstvo razmeroma. Naročina se plača naprej. Posamezne številke koštajo 6 vin.

Vsi na delo!

Dopisi.

Cirkovce na dr. polju. Kaj čudne duhovne imamo tukaj pri nas. V vseh krajih je ob božičnih praznikih navada, da si voščijo vesele božične praznike. Tudi naša dva duhovna nam voščita, pa ne veselih praznikov ampak jezo, prepri in sovrašto; to sta pokazala na praznik sv. Štefana in v nedeljo na priznici. Kakor večkrat so tudi ta dan bile 2 pridigi, a ta druga ne sliši v cerkev, ampak v kakšni „narodni dom“. V svoji sveti jezi so se zagnali spet v slabe časopise, seveda imenovati lista si gospodi niso upali, ker že pred imenom „Stajerc“ jih je strah, so samo rekli: tisti iz Celja in iz Ptuja.

Predstavljalj so nam da tisti ki te liste berejo so sami sovražniki z kamenjem; „Stajerc“ je namreč kamenje in s tem kamenjem hočemo druge pobiti, mi smo njihovi najhujši sovražniki, izogibljite se teh, sovražite jih, ne občujte z njimi itd. In črez en čas smo jih slišali: ljubite se med seboj! Tukaj bi pa lahko rekel: odpusti jim, saj ne vejo kaj govorijo. Potem so župnik pravili, da skoro vsi ti listi zastonj pridejo, namreč da se jih nič ne naroči, da ga poslem pošiljajo itd. Tega pa niste videli, da za teh par naročnikov „Slov. G.“ v petek 25. decembra 1908 prinesel poštni sel v Cirkovce 2 bali „Slo. G.“ a povrh še „Stražo“ zastonj, tako težko da mu je grede skoraj grba zrasla; koliko jih je pa tam zastonj?! Vama svetujemo: vi se držite cerkve in nje naukov, nam razlagajte krščanske resnice, politiko in hujskanje pa opustite, ki ne sliši v cerkev, in nas pa pri miru pustite, da ne bo vera v nevarnosti. Nadalje vprašamo Vas, ki ste celih 12 let hlač trgali po klopeh gimnazije in semeniča, kdo je kriv vsega toga greha, ki se je godil pretečeno nedeljo v cerkvi v pričo živega Boga, ko ste Vi takšne besede iz priznice govorili, da so se ljudje po cerkvi smejni, govorili in celo prokljnili? A li slišite meje, jelše in žabe na travnikah s cerkvijo skupaj? Kar se pa tiče slabih časopisov; ja kdo je pa kriv, da so „slabi časopisi“? Le slabih duhovnik, ko bi vi živel po naukah sv. katoliške cerkve, bi se vam ne bilo treba batiti, da bi se kaj slabega o vas pisalo in bi „slabih časopisov“ ne bilo več. Koliko je na Avstrijskem duhovnov, ki jih nihče po časopisih ne vlači...

Več faranov.

Iz Petrovč. Od treh vetrov so priskakljali trije zajčki v našo občino. Vse jim tukaj dobro diši, samo Schager ne, ker je lovec. Iz vseh treh učenih glavic vzhajale so sledeč vrste, ki so jih za Nar. list poslali: „Iz Petrovč se nam piše: Vsak skrbni „pastir“ pazi na svojo čredo, da se mu katera žival ne okuži. Naš župan Koren se tudi smatra za nekega pastirja. In vendor ne pazi posebno na izročeno mu čredo. V njegovi bližini je ovca, ki se prav pridno da okuževati od ptujske „giftne krote“ in to v naših skozinskoz slovenskih Petrovčah. G. župan, zahtevamo od Vas, da storite potrebne korake, da od občine plačani sluga ne bo dalje kužil svoje okolice. Upamo, da bo to zadostovalo. Sicer bomo govorili bolj krepko!“ Der Schreiber diesen Zeilen hat ein übermäßig langes Kinn, aber keine Unterschrift, folglich: Ein Feigling! Deček,

bodi miren in ne vslui svoje modrosti možna, ker ta ki je pôdu in starosti enak tvojemu ocetu od tak Se bojš okužena, beži nazaj, od koder si prispe mandi Schager pa ostane tukaj, ker ima do smr lastno stanovanje in ne gre v hribe. Tvojo kres besedo prihrani za tvoj poklic, si premalo priljubljen in premlad, da bi smel ti beseda stavit. Naša občina je toliko slovenska, da stope župan in sluga mirna in pravična za Slovence raz vsega premogokpa so Nemci. Vsi drugi, ki nameznajo oba jezika, pa govorijo slovensko in nemško, kakor prilika občevanja prinese.

Franciska Schager.

Sv. Peter medv. selo. Velecenjeno uredništvo! Prosim blagovolite sledče ponatisniti Vašem cenjenem listu! Dne 26. decembra se je zgnal šentpeterski fajmošter Gomilšek zope svojo menežarijo skupaj. Igrali so namreč „lurški pastirki“. Čuditi se je le, da so se celo libralci pridružili tej gospodi. Pomislite, dragalci, največja liberalka g. Funk je celo se izneverila liberalni četi. No — no zdaj pa se vidimo, da imajo faroški gospodje večjo anungskraft“ kakor pa liberalni doktorčki. Vidite taki so liberalci, da še celo pri takih igrah sodelijo. Gospa Korbar je pa frizerko šipala. Koliko je le kaj zasluzila — — Pa veste gospa, frizerka morajo plačiti „Erverb“! Torej glejte se. Gosp. Zavašnik je zvolila stan klobučarke. Prav lepo je napucala klobuke šentpetrskim marijinim devicam. Gotevo ste dobili gospodiča tudi dobro plačilo, bolje kakor jo ponuje učiteljski stan. Samo plačajte „Erverb“, da Vas kdo ne toži. Bodite vsi liberalci tudi za naprej tak pridni, pa učite kmečke deklete, kak si nazivajo lase. — Bravo liberalci — vsa čast!

Ponikva ob juž. žel. Minuli so Božični prazniki, minula je sveta noč, ki nam je prinesla to rajoško veselje in ta zaželeni mir. Prišel je mir da naj bi naš združil ia zedinil, da bi se skupno veselili te svete, božanske noči. Ali naši pravaki ne poznajo mira, so pozabili v svoji požavnosti na mir ter hujskario in zabavljajo česa vse, kar je napredno. Bila je namreč 16. decembra Ponikvi občinska volitev, v kateri so skoraj popolnoma zmagali napredni in narodni možje. Ali ti nedolžni pravaki ki jih je sama čistost pod kaplanovo sukno, ki imajo dosti denarja za nepotrebe reči, hočeo to volitev razveljaviti. Lažejo in zabavljajo in se repenčijo da jih je groza poslušati. Vsacega tudi najbolj mirnega so zdaj jih ti pravaki in so njim seveda najboljše nauke dajali, ker je neki njihovo dejanje Bogu dopadljivo. Najbolj pa seveda zabavljajo zoper železniške delavce in jih lepo počastijo s besedo „ferdamani Eisenbanarji“. O ti zdvajanost, ali se boste kedaj spamečovali in opustili sovrašto do železničarjev, ker Vi sami pošiljate svoje sinove na železnicu delat, in ako je mogoče tudi vi sami gospodarji prihajate prosit in ste prav veseli ako katerega od Vas sprejmejo? Varujte se toraj železnicu da ne boste tudi Vi ferdamani.

— Pa se nekaj: Neki prvaški mladeniči ali gospod odbornik, kakor se sam povisuje v „Slov. Gosp.“ v štev 50. in je tudi močno napadal nekega naprednega mladeniča Ferdinanda Berglesa. Predbacio mu, da je izdajalec slovenskega naroda in Bog ve kaj še vse mu je na pamet prislo. On misli, da je sam gospod na Ponikvi in misli da bo Bergles kar pohrustal in žnjim vred tudi druge. Pa mi mislimo da nas ti gospodje ne bodo kar tja v en dan razgnali, ko bi se pa ta gospod odbornik in kaplan na glavo postavila. In ta Jurče piše kako strupen da je „Stajerc“, ali sam ga pa rad prebira samo če ga more v roke dobiti. Ali se ne bojš, da bi se sam zastrupil? Potem piše, da odgovarja na svojo osebo prvo in zadnjokrat. Ali te je morda Bergles prosil za napade v prvaškem listu, ker veš da nam je za takšne napade ravno toliko, kakor za lanski sneg. Posebno zatrjuje, da hoče gospoda kaplana braniti do skrajne meje. Ali si ga branil ko je iz božjega poto iz Sladke gore domov gredč v krčmi popival in kar potem brez vsega povoda nekega delavca napadel, kakor kakšni neotesani hlapec? Ali si ga kaj svaril kaplana, ker si enkrat nekomu rekel: da ta kapljan se meni tudi ne dopadejo ker je šel od Nürnberka z Oblakovo Maliko večkrat na izprehod. Torej bodi mož besede in svari kaplana pred takimi grešnimi dejanji. Nas pa v miru pusti,

Dnevnik

hočeo prvaški nasprotniki z novim letom za spodnjo Štajersko ustanoviti. Vkljub temu, da še danes ne vejo, je-li bode zamogel ta dnevnik izhajati in troške plačati, — vendor že

nabirajo denar.

Mi se za to delovanje v splošnem ne memimo. Koliko denarja je pred pol letom nabral dr. Benkovič in vendor ni izšel njegov dnevnik „Straža“. Morda se gre i sedaj edino zato, da se ljudstvu vsili misel, ki ni realna, da se torej tuje denarje napačno porabi. S svojim

dnevnikom

mislijo pravki vse uničiti, kar je naprednega. Pa ne bo šlo! Tudi mi imamo dovolj naročnikov in tudi dovolj denarja, da bi lahko pričeli

„Stajerc“

vsak dan izdajati. Ali tega mi

ne storimo.

Kajti mi vemo prav dobro, da ljudstvo, namreč delavno kmetsko, obrtniško in delavsko ljudstvo, sploh nima

ne časa ne denarja,

plačati in čitati vsak dan svoj list. Naše ljudstvo si vzame od nedeljskega počitka toliko časa, da zamore prebrati tedenski list. In to mu zadostuje. Zato bode „Stajerc“ tudi v bodočem letu izhajal le

enkrat na teden.

Ali izhajal bode redno in gledali bodoemo, da bode vedno zagovornik

ljudskih pravic

proti vsakemu izsesavanju, izkorisčanju in zatiranju.

„Stajerc“

pa bode v bodočem letu tudi veliko več prinašal. Tudi slike bodoemo listu pridjali, samo da ugordimo

ljudski želji.

Kajti to smo že opetovano naglašali in tudi dokazali, da se nam nikdar ni šlo, ne gre in tudi ne bode šlo za

dobiček.

Vsakdo, kdor ve, kaj košta papir, tisek, stavljene, znamke itd., ta mora tudi vedeti, da je

„Stajerc“ na pol zastonj!

In zato pozivljamo že danes vse prijatelje, člane, somišljenike, da naj pridobijo!

ker ti nimajo več mnogo opraviti. Študiranje ni več izjema. Vsakdo zamore obiskati visoko šolo. Ali ne v ta namen, da bi svoje šiviljenje med zidovjem in akti zagrebel, ne. Ravno za plugom zamorem izobraženost zelo dobro rabiti.

Tako je en stan popolnoma izumrl: političarji. Mi jih ne rabimo, ker oskrbimo njih delo sami. Od volilnih bojev prejšnjih časov ne vemo ničesar več. Proti našim zahtevam ni nobenega nasprotja več, kajti mi smo vsi edini in z nami gre vse drugo prebivalstvo, ker je preprčano o koristi naše stvari. Nekdanje stranke smo z nekdanjimi političarji pokopali. Tron in oltar stojita trdnješa nego kedad preje ...

Zato je komaj razumeti, kako se je moglo svoj čas one može, ki se jih je imenovalo naprednjake, in ki so hoteli srečno bodočnost za kmeta uresničiti, tako zatirati. Jaz — — —

— Veliki ropot! Sanjal sem in zdaj se predramim. Vrata so me nazaj poklicala v sedanost in so uničile sladke sanje o bodočnosti. Odprem oči. Pred mano stoji sosed in me opomni, da je jutri volitev.

„Vera je v nevarnosti“, zakliče sosed in potem odhiti skozi vrata.

Zdaj izpoznam, kako sladke so bile moje sanje in kako skoraj nedosežno oddaljene so.

ker takšemu ki še ni bil drugje kakor v kotu na peči, vemo da po dnevi po temi hodi in se od takšnih gospodov odbornikov ne pustimo komandirati.

Pedgorje na Koroškem. V nedeljo 20. decembra je tukajšna podružnica nemškega šolskega društva božično veselico, pri kateri se je pogostilo vse šolske otroke, 92 ubožnim pa se je razne oblike podeliло. Porabilo se je v ta namen del čistega dobička letosnje šolske veselice; ostalo sveto so darovali prijatelji otrok. Vsem, ki so to lepo prireditev s svojimi darili omogočili, kakor tudi firmam Anton Sacher's Nflg. in Joh. Tschernig v Celovcu, ki so oddale volnjeno blago po najnižjih cenah, bodi na tem mestu prisrčna hvala izrečena. — V nedeljo 21. decembra se je vršil letosnji občni zbor prostovoljne požarne brambe. Zbor je izvolil g. učitelja G. Srebernika, ki se je tekom let velikih zaslug za požarno brambo pridobil, za hauptmana. Bivšemu hauptmanu g. F. Schusteru, ki je zopet izvoljen z ozirom na preobpolja dela odklonil, izrazil se je za njegov trud zahvala. Zapisnikarjevo mesto je prevzel g. nadučitelj K. Somonigg, za zabavnega načelnika pa je bil zopet izvoljen virtuos na klavirju in harmoniki g. Isidor. Društveno blagajno bode oskrbovali i naprej vrline g. Müller. — Vesel o svoji lovski srce je g. F. Schuster, ki je pridobil na lovnu "gamsbart" 23%, em. dolg, kar je gotove redka srča.

Slov. kmetom za novo leto.*)

Piše se nam: Zopet je preteklo staro leto in na pragu stojimo novega. Nižje višjemu, podložen predpostavljenemu, služabnik gospodu, sosedu, brat bratu itd. se zahvaljujejo drug drugemu za vse dobreto v starem letu, ter si voščijo vse dobro in najboljše za novo leto. In mi, dragi kmetje, kaj pa mi? — Presodimo v kratkem naše dobreto v starem letu! — Nič, nič, in zopet nič dobrega nismo doživeli v starem letu.

Po stari navadi, dosti trpljenja, britkosti, težav, plačil, gladu in žeje prestali smo; za to smo vstvarjeni, kajti drugače ni mogoče, da bi drugi stanovi brez skribi in trpljenja mastno živeli. Imeli smo državne volitve v starem letu. Deloma po naši deloma zoper našo voljo, izvoljeni so bili kmetski poslanci. Obetali so nam zlate bregove; in kaj so storili? Za nas na gospodarskem polju nič, nič in zopet nič! Pretepalji so se za neumno „narodno“ politiko na škodo nam, za-se pa pridobili, da dobiva vsak za svojo prazno poslovanje 8000 K. plače na leto. Poslanec Pišek vozil se je v zlato Prago in padašit se s Čehi, kateri nam niso za najmanjši dobiček, — kranjski Hribar obiskoval je Ruse, kjer se še kmetje z bicem pretepavajo kakor pri nas živina, — poslanec duhovnik Korošec potoval je po Bozni in Srbiji, prosil za padašijo tiste rodove, pri katerih je še dnevni red tatvina, ropanje in celo moritve domačih kraljev. Podljarmili in združili bi nas Slovence ti ljudje radi s tistim rodovom, ki še danes stojijo na najnižji stopnji vedenja in omike. Poteptali so se ti poslanci gotovo na naše stroške; molčali pa tam kjer bi naj bili gorovili v prvi vrsti za gospodarstvene ne pa samo za neumne „narodne“ koristi. V prvi vrsti stoji prazen želodec, potem še le pride prevzeten jezik. V narodnostenem boju stali so ti gospodje korajščini kakor petelini, za kmetske koristi pa so se kaj malo bojali. Hrnska se neprehenoma Slovence

da se da izkoriščevati in vladati le nevedno ljudstvo. Kakor se v nečuvnosti držali in izkoriščevali nekdanji farizeji in pismoučeni Izraelce, ravno tako poneumnujejo in izkoriščujejo naši prvaki nas Slovence. Poglejmo jih, kako jim rastejo trebuhi in se polnijo njih žezi! Da pa izpoljujejo lažje še zanaprej to svojo nesramno brezvestno delovanje, skušajo našo pozornost obračati od-se in proti Nemcem, kakor tisti tat, katerega zasledujejo ljudje in ki sam kot prvi najhujše kriči: "Primte ga, primte ga!" V starem letu skovali in razzirili so po svojih lažnjini časopisih neumno frazo „Svoji k svojim“ — Slovenci, ne kupujte pri nemških trgovcih, oštirjih itd.; ti vas udirajo, goljufajo itd.

No dragi Slovenci, sodimo trezno, s kom stojimo že dalje v kupčiji kakor z Nemci? Kdo nam odknpi od nekdaj naše pridelke, naj že bode živila, žito, svinje, sadje, vino, itd. kakor Nemci? Ali storijo to morda Rusi, Srbi, Črno-gorci, katerim bi nas radi ti izdajalci podjarmili? Morda ti šenka slov. dohtar v slučaju stroške, — plača za-te slov. davkar štibro, — ti posodi „Posojilnica“ denar za nižje obresti? Slovenci, vendar odpriomo enkrat oči ter preglejmo te hinavce in farizeje, naše oderuhe! Suntajo nas zoper Nemce, ter nam fausujejo znanje nemškega jezika! — Zakaj pa neki ti farizejski hinavci naši prvaki pošiljajo svoje otroke v nemške šole, za izobrazbo v nemške pokrajine, zakaj neki ne v blaženo Rusijo in Srbijo?? Slovenci, pomislimo trezno resnico!

O tej zadevi pregovorimo drugič. Danes izjavimo medsebojno voščilo za novo leto. Kaj nam je storiti? Kmetsko združenje med Slovenci in Nemci, — izobraženje ljudstva kolikor in kakor le mogoče! — do izobrazbe pa je potreba v prvih vrstih izobraženih nepostranskih časrpisov. Ali bodo prebirali časopise, kateri vedomo zmirajo hujše šantaže in hujškajo ljudstvo, narod zoper narod? Ne, nikakor ne! Poprijeli se bodo, in voščimo si za novo leto časnik, kateri nas poučuje k napredku, nevstrašeno razsvetljuje hinaško postopanje farizeev in pismoučenih, gojžla hudobijo ter hvali dobroto! In ta časnik je edini — Ptujski „Stajerc“! — Dobrota tega lista je znana, naj porečejo o njem sovražniki kar hočejo. Največi sovražniki „Stajerca“ se pojavajo na nekih prižnicah in nekih spovednicah. Prvo znanje in zagotovilo pa je, da kateri duhoven „Stajerc“ zatiruje, je in ostane slab duhoven, ravno tako kakor je vsak tat sovražnik orožnika ali žandarja. Ne daj povoda za napad in nihče te ne bode ter ne sme napasti, kazenska postava je takemu v branitev, — krivi tat pa se ne more in ne upa pritožiti! Kako življenje takih bi bilo, če bi časnikov ne bi bilo, in kako delovanje tatov in hudodelnikov bi bilo, če bi orožnikov ne bi bilo? Sam Bog se uamili!

Toraj Slovenci, za novo leto Vam naj bode v darilo — „Štajerc“. Poprimimo se ga, — v nobeni pošteni hiši naj ga ne manjka. Ti dragi „Štajerc“ pa le postopaj nevstrašeno kakor do sedaj tudi v novem letu in naprej.

Koncem 18. stoletja je rešil nevstrasheniji cesar Jožef II. ljudstvo posebno kmete sužnosti in tlake, — in v začetku 20. stoletja nas kmete reši Ti „Štajerc“ iz kremljev farizejev in prisoumenih! Kmetje, pomagajmo si sami, in Bog nam bode pomagal. Bog nas obvaruj v novem letu pred našimi priatelji, pred našimi sovražniki se budemamo sami varovali. — Kmetski pozdrav in veselo novo leto!

Kmet in kmetski prijatelj.

Novice.

Vsem prijateljem, ki so nam poslali voščila ob priliki božičnih praznikov in novega leta izrekamo na tem mestu prisrčno zahvalo.

Uredništvo in upravníštvo.

Srbški voli so postali tako važno politično vprašanje, da bi na njem kmalu sedanja klerikalna vlada poginila. Ali k sreči za to vlado se je našlo še toliko „kmetskih“ poslancev, ki so priskočili vladi na pomoč in izdali svoje poljedelske volilce. Poročali smo že v zadnji številki,

da je bila postava sprejeta, ki omogoči uvoz srbskih vol in sicer z enim glasom v enine. Kinetska slovenska poslanca Pišek in Ježovnik nista glasovala proti tej za našo živinorejo nesrečni postavi in zato je bila sprejeta. Zdaj se norujejo gotovi gospodje iz kmetov in pravijo: ej slaba mora biti kmetija, ako bode uničena vsled uvoza tistih 70.000 srbskih volov. Pa stvar je drugačna. Avstrijska živinoreja in zlasti živinoreja planinskih dežel je bila doslej popolnoma занемarjena. Komaj se je malo povzdignila, komaj da je postala edina kmetijska panoga, ki donaša vsaj nekaj dobička, ko se jo je že na tako brezstidni način oskodovalo. Treba pomisliti položaj. Kmet dela — ako ima sploh kakšni dobiček — k večjem s 3—4% dobičku. Veliki industriji pa gorovijo sploh še tedaj o dobičku, ako se obrestuje njih kapital s 5%. In koliko velikih industrijev pa imajo Slovenci? Za tujo veliko industrijo so glasovali izdajalski prvaki! In še nekaj: Srbija se vendar z vsemi kriplji oborožuje proti Avstro-Ogrski. Od oktobra 1908 pa do danes je dovolila srbska skupščina (državni zbor) 34 milijon dinarjev za boj proti Avstriji. In tej državici so naši prvaški izdajalci pomagali! Kar se je pa dovolilo Srbiji, dovoliti se bode moralo tudi Rumunski, Bulgariji, Turčiji in Grški ter končno tudi Rusiji. Kaj pa potem? Ali so naši prvaki to premisili? So, oj, premisili so vse. Ali prodati so svoje kmetiske volilice za skledo leče!

Ne nabirajte zakladov . . . Kakor znano, so se klerikalci na Tirolskem sprli, en del se imenuje stare "klerikalce", drugi del pa "krščanske socialce". In ta dva tabora vodita bud hoj med seboj. Pri temu pride marsikaj zanimivega na dan. Tako je pisal staro-klerikalni list "Tiroler Stimmen" sledeče: "Novi predsednik deželnega kulturnega sveta namerava menda veliko potovanje. Kajti zaračunal se je za prihodnjo leto za vožnje 4000 K. S to svoto bi g. predsednik lahko celo leto v železniškem voznu preživel; ja prepotoval bi lahko celo zemljo. In ta denar bode vzel iz deželnih doklad, ki znašajo na Tirolskem 63%. Dosedaj skozi 25 let je bila služba predsednika brezplačna. Ali komaj je dobil to službo krščanski socialec, ko si že zaračuni plačilo". — Tako sodijo klerikalci o — klerikalcih. Ako bi mi trdili, da se da klerikalno prepričanje kupiti kakor oglodane kosti, potem bi črni listi vpili, da je to "brezverska" laž. Ali kaj pravijo k temu?

Iz Spodnje-Štajerskega.

Prekrstili so v „beli Ljubljani“ neko zanimalno dete, ki se nočje poginiti, ako ravno bi bilo že v interesu javne čednosti davno čas . . . Prekrstili so dete, puhloglavega smrkolina, ki je hotel v družbi resnih ljudi zgago delati . . . Da nas naši čitatelji dobro razumijo, jim povemo sledenje: Svoj čas se je ustanovil v Ljubljani (odnosno v Kamniku) neki zakotni listič, katerega se je hotelo razširiti z ukradnimi adresami „Stajerca“. List je bil zasebna lastnina nekega moža. Ali tisti dr. Jurtele, ki menda še vedno meni, da mu je čast, ako je vrhovni zaščitnik in prijatelj klavirno-lažnivega hofrata Ploja, je znal na ne posebno reellni podlagi dottični list v svoje roke dobiti. In prišlo je do boja, ko zagleda nakrat luč sveta listič „Novi slovenski Stajerc“. Da je bil list ustanovljen edino v to svrhu, da uniči našega naprednega „Stajerca“, to je razvidno že iz imena. Seveda, je to neumno počenjanje, kakor da bi se muha v slona zaganjala. Ali „Novi slovenski Stajerc“ je izhajal in izhajal. Mi te cunje niti omenili nismo, kajti kdo bi se brigal za vsako pokveko, posebno če je duševni oče te pokveke clovek, ki je sicer c. k. hofrat, ki pa doslej ni odgovoril na očitovanje, da je lagal in obrekoval Plojev

na ocitanje, da je lagal in obrekoval. Plojev „Novi slov. Štajerc“ je izhajal seveda v Ljubljani. Tja, med ljubljanske barabe, tudi spada. Ali vkljub temu, da so Plojevi pristaši delovali kakor da bi terpentina pili, vkljub temu, da so okoli plesali kakor muha v močniku, vkljub temu, da so stotero svojih lističev po cestah razstrosili in v blatu valjali, kamor sicer ti listi spadajo, — ni bilo naročnikov. Hofrat Ploj pa mora imeti svoj list, v katerem bode tako nesramno lagal in obrekoval, kakor se mu je to že parkrat dokazalo! . . . In glej, — prekrstili so dete! „Novi slovenski Štajerc“ ne bode več izhajal.

3) Za zadnje številko žalibog je prepozno-